

Παρθενόπη Μπουζούρη, Κωνσταντίνος Αβαρικιώτης στον *Βόυτσεκ*, στην εκδοχή της Άντζελας Μπρούσκου

Βόυτσεκ από τη τηλεοπτική αισθητική!

Με έναν ταλαντούχο νέο ηθοποιό (Κωνσταντίνος Αβαρικιώτης) στον ομώνυμο ρόλο, ενδιαφέρουσα μουσική (Νίκος Πατρελάκης), με τραγούδια γραμμένα από τη Λίνα Νικολακοπούλου και αρωγό τη σύγχρονη τεχνολογία (video installations της Μέμης Κούπα), η Άντζελα Μπρούσκου επιχειρεί να μεταφέρει στο σήμερα τους προβληματισμούς του Γκέοργκ Μπύχνερ (1813-1837) στο θέατρο Πορεία.

Ο *Βόυτσεκ*, έργο ανολοκλήρωτο, ελλειπτικό, με γλώσσα λιτή, βίαιη και κατακερματισμένη, γραμμένο μόλις το 1837, λίγο πριν πεθάνει ο 23χρονος συγγραφέας του, βύθισε ένα μαχαίρι στο κόκαλο της θεατρικής αισθητικής, ανατρέποντας τα δεδομένα και θέτοντας τις βάσεις για την εξέλιξη του νεότερου ευρωπαϊκού θεάτρου.

Ο αντιήρωάς του παραπαίει στους αδιέξοδους δρόμους της εποχής του, βασανίζεται από ερωτήματα που δεν έχουν πάρει ακόμη απάντηση, συντρίβεται μέσα σε μια κοινωνία που τον καταδυναστεύει μη αφήνοντάς του χώρο για να υπάρξει, εγκλωβισμένος ανάμεσα στις θρησκευτικές επιταγές, τις επιστημονικές δοξασίες και τις ανεξέλεγκτες, νομοτελειακές ορμές της ανθρώπινης φύσης.

Ο Βόυτσεκ, περιθωριακός, στερημένος από βούληση, καταδικασμένος σε μια προκαθορισμένη ζωή, ξυρίζει αναντίρρητα τον προκλητικό λοχαγό αντί να του κόψει το κεφάλι, γίνεται όμπρος πειραματισμών στα χέρια του γιατρού, υπακούει φαινομενικά στην εξουσία με τα βίαια ψεύδη της και, ως ύστατη φυγή, καταφεύγει σε οράματα που χλευάζονται από τον περίγυρο. Ο έρωτάς του για τη Μαρία, μια αδελφή ψυχή που βιώνει την ίδια μοίρα, είναι το μοναδικό του καταφύγιο. Το ότι τη σκοτώνει όταν αυτή διαθέτει το σώμα της στον αρχιτυμπανιστή είναι μια πράξη ζήλιας και, ταυτόχρονα, η πράξη οργής ενός απελπισμένου που συνειδητοποιεί πως *«το υπάρχειν είναι αποτυχία ολοκληρωτική»*.

Ωστόσο, το ήδη ατελές κείμενο, που για τη σκηνοθέτιδα αποτελεί το υλικό για να αναδυθούν τα δικά μας αδιέξοδα, χρησιμοποιείται εδώ αποσπασματικά, γεγονός που ενίοτε προκαλεί νοηματική σύγχυση. Η virtual reality και η σάτιρα μιας τηλεοπτικής αισθητικής καθορίζουν εν πολλοίς τους όρους του παιχνιδιού και, κατ' επέκταση, φωτίζουν –ίσως λίγο φλύαρα– ορισμένα σημαντικά στοιχεία του έργου, όπως τη σκηνή του τσίρκου όπου ο άνθρωπος μετατρέπεται σε εξευτελιστικό θέαμα. Οι πιο ουσιαστικές στιγμές της παράστασης, όπου αποτυπώνεται με ενάργεια η εσωτερική θέαση των πραγμάτων, είναι αυτές της σύγκρουσης τόσο του Βόυτσεκ με τον εαυτό του όσο και με την ερωμένη του (Παρθενόπη Μπουζούρη). Αξίζει να σημειωθεί η θαυμάσια σωματική έκφραση και ερμηνευτική δεινότητα των δύο πρωταγωνιστών.

***Βόυτσεκ* του Γκέοργκ Μπύχνερ.**
Σκηνοθεσία: Άντζελα Μπρούσκου.
Παίζουν: Κωνσταντίνος Αβαρικιώτης,
Παρθενόπη Μπουζούρη, Μανώλης Δραγάτσης.
Στο θέατρο Πορεία, Τρικόρφων 3-5,
τηλ. 210 8210082